

Debreceni Ítéltábla

Bhar.I.245/2021/10. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2021. július 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján és ugyanazon a napon tanácsulésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés vétsége miatt Terhelt1 és társa ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 4. napján kihirdetett 1.Bf.430/2020/8. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja akként, hogy magánvádlól II. r. vádlottat, mint magánvádlót is tekinti kötelezettnek az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 1 (egy) hónapon belül dr. név ügyvéd részére 67.000,- (hatvanhétezer) forint ügyvédi díjat fizessen meg.

Egyebekben a másodfokú ítélet jelzett részét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi magánvádlól II. r. vádlottat, mint magánvádlót is, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 1 (egy) hónapon belül dr. név ügyvéd részére 6.000,- (hatezer) forint harmadfokú bírósági eljárásban felmerült ügyvédi díjat fizessen meg.

I n d o k o l á s

I.

[1] A Fehérgyarmati Járásbíróság 2020. szeptember 3. napján kihirdetett 3.B.57/2020/4. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdésében és (2) bekezdésében meghatározott, aszerint minősülő büntetendő testi sértés vétségében. Ezért az I. r. vádlottat 1 évi időtartamra próbára bocsátotta.

[2] A Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. március 4. napján megtartott tanácsulésen meghozott 1.Bf.430/2020/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. r. vádlottat az ellene testi sértés vétsége (Btk. 164. § (1) bekezdése (2) bekezdése) miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte magánvádló1 II. r. vádlottat, mint magánvádlót is, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül fizessen meg 10.000 Ft bűnügyi költséget az I. r. vádlott részére, és egy hónapon belül, Dr. név ügyvéd részére 58.000 Ft ügyvédi díjat.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Kötelezte a magánvádlót 10.000 Ft fellebbezési illeték lerovására leletezés terhe mellett az állam részére amennyiben fellebbezést jelent be a másodfokú bíróság ítéletével szemben.

II.

[3] A másodfokú bíróság ítélete ellen magánvádló1 II. r. vádlott, mint magánvádló jelentett be fellebbezést az I. r. vádlott terhére, bűnösségének megállapítása végett, illetőleg büntetés kiszabása végett. Fellebbezése indokolásában az eljárás során végig hangoztatott álláspontját ismételte meg.

III.

[4] A harmadfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az előterjesztett jogorvoslat joghatályos-e, a másodfellebbezés benyújtásának törvényes feltételei fennálltak-e.

[5] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén.

A (2) bekezdés b) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette.

[6] A harmadfokú bírósági eljárás szabályait a Kúria 1. BK véleménye B/II. szám alatt értelmezi.

Úgy foglalt állást, hogy a büntetőeljárás törvény nem fellebbezési okot, hanem egy olyan eljárásjogi helyzetet szabályoz, amelynek bekövetkezése esetén a harmadfokú eljárás lehetősége biztosított.

Véleményében kizártnak tartotta azonban a fellebbezés lehetőségét akkor, amikor a másodfokú bíróság az első fokon felmentett vádlott esetében az eljárást megszünteti, vagy a megszüntetett eljárás esetén a vádlottat – a kényszergyógykezelés elrendelésétől eltekintve – felmenti, mert ezekben az esetekben eltérő okból ugyan, de tartalmilag nem kerül sor bűnösség megállapítására. Leszögezte azt is, hogy nyilvánvalóan nincs helye a harmadfokú eljárásnak, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozata nem tartalmaz a bűnösség körében eltérő rendelkezést.

Értelemszerűen nincs helye a harmadfokú eljárásnak, ha a vád tárgyává tett tények teljes körű értékelése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő rendelkezése minősítésbeli tévedésen alapszik – pl. az alaki halmazat látszólagosságát megállapítva a cselekmény egységes minősítése helyett felment, – a másodfokú bíróság pedig – valóságos alaki halmazat megállapítását látva szükségesnek – a cselekmény törvényes minősítése helyett bűnösséget állapít meg abban a körben, amelyben az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezést hozott.

[7] A másodfellebbezés lehetőségét az nyitja meg, ha a másodfokú ítélet folytán a bűnösség köre megváltozik (BH2014. 44.).

[8] A Be. 615. § (2a) bekezdése 2021. január 1-i hatállyal kimondja, hogy nem tekinthető ellentétes döntésnek, ha a vádlott egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, és erre figyelemmel a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés megváltoztatásának lett volna helye.

[9] A Be. 615. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a fellebbezés sérelmezheti

a) az ellentétes döntést, illetve

b) kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, az 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

(5) A másodfokú bíróság ítéletének a (3) bekezdésben meghatározottakon kívüli rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek.

[10] A járásbíróság ítélete ellen magánvádló I. r. vádlott, mint magánvádló nem jelentett be fellebbezést az I. r. vádlott terhére, hanem saját felmentésére tett indítványt.

[11] A Be. 779. § (5) bekezdése kimondja, hogy ha a magánvádló az elsőfokú bíróság ügydöntő határozata ellen a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést, a másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen csak a vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése miatt fellebbezhet.

[12] A fentiekből következően a bejelentett magánvádlói másodfellebbezés joghatályos.

IV.

[13] A felülbírálat kapcsán az ítéltábla a következőket emeli ki:

[14] A Be. 617. § alapján a harmadfokú bírósági eljárásban a másodfokú bírósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseket az e Részben foglalt eltérésekkel kell értelemszerűen alkalmazni.

[15] A Be. 618. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság

a) a másodfokú bíróság ítéletének

aa) a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését

ab) azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és

b) az elsőfokú és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

(2) A harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, valamint a szülői felügyeleti jogra és a polgári jogi igényekre vonatkozó rendelkezésekről is.

[16] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával jártak el az ügyben. Nem történt sem feltétlen, sem olyan jellegű relatív eljárási hiba, amely a harmadfokú érdemi elbírálást kizárná.

V.

[17] A másodfokon eljáró törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett I. r. vádlottra a Be. 590. § (1) bekezdése és (2) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, a fellebbezés elintézése érdekében a Be. 598. § (1) bekezdésének b) pontja szerint tanácsulást tartott.

A törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a büntetőeljárást, a cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat felderítette, azok értékelésének eredményeként csaknem hiánytalan tényállást állapított meg, amelyet a törvényszék a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja (helyesen a Be. 593. § (1) bekezdésnek b) pontja) alapján biztosított jogkörében pontosított, illetve kiegészített (Be. 592. § (2) bekezdésének c) pontja, de mellette d) pontja is) a részbeni megalapozatlanságot kiküszöbölve, az I. r. vádlottra eltérő tényállást megállapítva.

[18] Az így kiegészített, pontosított tényállás a másodfokú felülbírálat során irányadó volt (Be. 593. § (3) bekezdése).

[19] Ez a bizonyítékok indokolt mérlegelésével megállapított tényállás összhangban áll az iratok tartalmával, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért azt az ítéltábla a harmadfokú eljárásban is irányadónak tekintette a Be. 619. § (1) bekezdésének megjelölésével.

VI.

[20] magánvádló II. r. vádlott, mint magánvádló fellebbezése alaptalan.

[21] A másodfokon eljáró bíróság az általa helytállóan megállapított tényállás folytán helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott magánvádló II. r. vádlott, mint magánvádló jogtalan támadása folytán jogos védelmi helyzetbe került. A rendelkezésre álló adatok alapján amikor a II. r. vádlott szájon ütötte az I. r. vádlottat, akkor ettől az I. r. vádlottnak vérző sérülése is keletkezett. Közben a II. r. vádlott a kerítéstől távolodott, megindult az I. r. vádlott felé, aki nem bántalmazási szándékkal a II. r. vádlottat magától eltolta.

[22] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen mentette fel az I. r. vádlottat az ellene emelt vád alól.

[23] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is túlnyomórészt helyesek.

[24] Bár az iratokban az került feltüntetésre, hogy 2020. február 6. napján az elsőfokú bíróság a tárgyalását elhalasztotta, azonban bizonyítás felvételére is sor került csekély mértékben és a tárgyalási nap 13 órától 13 óra 55 percig tartott.

Miután 2020. szeptember 3. napját illetően a tárgyalási nap záró időpontja pontatlanul került megjelölésre a jegyzőkönyvben, így az ítéltábla megkereste az elsőfokú bíróságot, ahonnan az a tájékoztatás érkezett, hogy a kérdéses napon 15 óra 39 percig tartott a tárgyalási nap.

Ezen adatok birtokában rögzítette azt az ítéltábla, hogy 2020. február 6. napját illetően 1 óra időtartam, míg 2020. szeptember 3. napját illetően 3 óra időtartam vehető figyelembe az ügyvédi munkadíj megállapítása során. Az összesen 4 óra időtartamra 24.000 Ft ügyvédi munkadíj számolható el, melyet a 2019 esztendőre elszámolt 25.000 Ft-hoz hozzáadva, ez összesen 49.000 Ft ügyvédi munkadíjat jelen. A jelenléthez kapcsolódóan felkészülési díj is jár a védőnek, mely a kiszámított díj húsz százalékának megfelelő összeg, de legalább 18.000 Ft. A 18.000 Ft legkisebb felkészülési díj figyelembevételével az elsőfokú eljáráshoz kapcsolódóan 67.000 Ft ügyvédi díj merült fel.

[25] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a másodfokú bíróság ítéletének jelzett részét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 623. §-a értelmében.

[26] A harmadfokú eljárásban 6.000 Ft magánvádlót terhelő bűnügyi költség merült fel. (Be. 782. § (2) bekezdése).

[27] Az ítéltáblán az ítélet meghozatalára tanácsulésen a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készütségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (7) bekezdése alkalmazásával került sor.

A harmadfokú bíróság az ügydöntő határozatot a Be. 452. § (1) bekezdése szerint foglalta írásba, amely teljeskörűen tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltakat, annak közzlése kézbesítés útján történik.

Debrecen, 2021. július 6.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.430/2020/8. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a fellebbezéssel érintett Terheltl I. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. július 6.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke